

Kanne 21.12.2011 — Euroopan parlamentti v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-658/11)

(2012/C 58/08)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: R. Passos, A. Caiola ja M. Allik)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- on kumottava merirosvouksesta epäiltyjen ja sen johdosta takavarikoidun omaisuuden siirtämistä Euroopan unionin johtamilta merivoimilta Mauritiuksen tasavallan huostaan sekä merirosvouksesta epäiltyjen kohtelua siirron jälkeen koskevista edellytyksistä tehdyn Euroopan unionin ja Mauritiuksen tasavallan välisen sopimuksen allekirjoittamisesta ja tekemisestä 12.7.2011 tehty neuvoston päätös 2011/640/YUTP ⁽¹⁾,
- on pysytettävä 12.7.2011 tehdyn neuvoston päätöksen 2011/640/YUTP vaikutukset siihen asti, kunnes päätös on korvattu, ja
- on veloitettava Euroopan unionin neuvosto korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan parlamentti katsoo, että merirosvouksesta epäiltyjen ja sen johdosta takavarikoidun omaisuuden siirtämistä Euroopan unionin johtamilta merivoimilta Mauritiuksen tasavallan huostaan sekä merirosvouksesta epäiltyjen kohtelua siirron jälkeen koskevista edellytyksistä tehdyn Euroopan unionin ja Mauritiuksen tasavallan välisen sopimuksen allekirjoittamisesta ja tekemisestä 12.7.2011 tehty neuvoston päätös 2011/640/YUTP on pätemätön, koska se ei koske yksinomaan yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, vaikka tästä määrätään nimenomaisesti SEUT 218 artiklan 6 kohdassa.

Euroopan parlamentti katsoo, että Euroopan unionin ja Mauritiuksen tasavallan välinen sopimus liittyy myös oikeudelliseen yhteistyöhön rikosasioissa, poliisiyhteistyöhön ja kehitysyhteistyöhön, jotka kattavat alat, joihin sovelletaan tavallista lainsäätämisenjärjestystä.

Näin ollen tämä sopimus olisi pitänyt tehdä sen jälkeen, kun Euroopan parlamentti on antanut hyväksyntänsä SEUT 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti.

Tämän vuoksi neuvosto on rikkonut perussopimuksia, kun se ei ole valinnut asianmukaista oikeudellista perustaa sopimuksen tekemiselle.

Lisäksi Euroopan parlamentti katsoo, että neuvosto on rikkonut SEUT 218 artiklan 10 kohtaa, koska se ei sopimuksen neuvoteltuvaiheessa ja tekovaiheessa tiedottanut parlamentille välittömästi ja täysimääräisesti.

Mikäli unionin tuomioistuin kumoaa riidanalaisen päätöksen, Euroopan parlamentti ehdottaa kuitenkin, että unionin tuomioistuin pysyttää sillä olevan vallan nojalla riidanalaisen päätöksen vaikutukset SEUT 264 artiklan toisen kohdan mukaisesti siihen asti, kunnes päätös on korvattu.

⁽¹⁾ EUVL L 254, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 3.1.2012 — P Oy

(Asia C-6/12)

(2012/C 58/09)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Kantaja: P Oy

Muu osapuoli: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 107 artiklan 1 kohdan valikoivuutta koskevaa edellytystä tulkittava Suomen tuloverolain 122 §:n 3 momentin kaltaisen lupamenettelyn osalta siten, että se muodostaa esteen hyväksyä tappioiden vähennysoikeus omistajanvaihdostilanteessa noudattamatta SEUT 108 artiklan 3 kohdan viimeisen virkkeen menettelyä?
- 2) Onko valikoivuutta koskevaa edellytystä tulkittaessa erityisesti viiteryhmän määrittelyn osalta annettava merkitystä tuloverolain 117 §:ssä ja 119 §:ssä ilmaistulle pääsäännölle, jonka mukaan yhtiö voi vähentää vahvistetut tappiot, vai tuleeko valikoivuuden edellytystä tulkittaessa antaa merkitystä omistajanvaihdostilanteita koskevalle sääntelylle?
- 3) Jos katsotaan, että SEUT 107 artiklan valikoivuutta koskeva edellytys lähtökohtaisesti täyttyy, voitaisiinko tuloverolain 122 §:n 3 momentin kaltaista järjestelmää pitää oikeutettuna sen vuoksi, että kyseessä on verojärjestelmän luontainen mekanismi, joka on välttämätön esimerkiksi veronkierron estämiseksi?
- 4) Arvioitaessa mahdollisen oikeuttamisperusteen olemassaoloa ja sitä, onko kysymyksessä verojärjestelmän luontainen mekanismi, mitä merkitystä on annettava viranomaisen harkintavallan laajuudelle. Edellytetäänkö verojärjestelmän luontaiselta mekanismilta, ettei lainsoveltajalle jää harkintavaltaa ja että poikkeuksen soveltamisedellytykset on määritelty lainsäädännössä tarkkarajaisesti?